

SFS 1998:900

Källa: Rixlex

Utfärdad:
1998-06-25Uppdaterad:
t.o.m. SFS 2008:726**Förordning (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken**[\[Fakta & Historik\]](#)**Inledande bestämmelser**

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om tillsyn över efterlevnaden av föreskrifter enligt [miljöbalken](#) samt om tillsynsmyndigheternas skyldigheter.

2 § Tillsynsmyndigheternas allmänna skyldigheter framgår av [26 kap. miljöbalken](#). Enligt [30 kap. 3 § miljöbalken](#) beslutar tillsynsmyndigheten om miljöstraffavgift.

Bestämmelser om tillsynen i särskilda hänseenden finns i

1. förordningen ([1998:896](#)) om hushållning med mark- och vattenområden m.m.,
2. förordningen ([1998:899](#)) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd,
3. lagen ([1999:381](#)) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor och förordningen ([1999:382](#)) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, och
4. förordningen ([2007:667](#)) om allvarliga miljöskador. Förordning ([2007:673](#)).

Definitioner

3 § I denna förordning förstås med
operativ tillsyn: sådan tillsyn som utövas direkt gentemot den som bedriver en verksamhet eller vidtar en åtgärd,
tillsynsvägledning: sådan tillsyn som består i utvärdering, uppföljning och samordning av den operativa tillsynen samt stöd och råd till de operativa tillsynsmyndigheterna,
kommunal nämnd: den eller de nämnder som kommunfullmäktige utser att svara för tillsynen enligt [miljöbalken](#).

Operativ tillsyn**Myndigheternas ansvar**

4 § Av [26 kap. 3 § miljöbalken](#) framgår att inom kommunen utövar den kommunala nämnden tillsyn över

1. miljö- och hälsoskyddet enligt [9 kap. miljöbalken](#), med undantag för sådan miljöfarlig verksamhet som kräver tillstånd,
2. hanteringen av kemiska produkter enligt [14 kap. miljöbalken](#), och
3. avfallshanteringen enligt [15 kap. miljöbalken](#).

Den kommunala nämnden utövar inom kommunen därutöver tillsynen över hanteringen av biotekniska organismer enligt [14 kap. miljöbalken](#).

Statliga myndigheter och de kommunala nämnderna utövar därutöver den operativa tillsynen rörande [miljöbalkens](#) tillämpning enligt den närmare fördelning som framgår av bilagan till denna förordning.

Regeringen kan, om det finns särskilda skäl, efter framställning från en myndighet med centralt samordningsansvar enligt [13-13 n §§](#) eller från länsstyrelsen, i det enskilda fallet besluta att det operativa tillsynsansvaret ska fördelas på annat sätt än som framgår av bilagan. Förordning ([2007:847](#)).

5 § Om ingen myndighet har ansvar för den operativa tillsynen enligt [4 §](#), ska var och en av de myndigheter som anges i [13-13 n §§](#) utöva den operativa

tillsynen inom sitt ansvarsområde. Förordning (2007:847).

6 § Länsstyrelsen utser naturvårdsvakter enligt [26 kap. 23 § miljöbalken](#). Inom ett område, över vilket en kommunal nämnd har ansvar för tillsynen, får länsstyrelsen utse naturvårdsvakter efter framställan av nämnden.

Föreskrifter om utseende och utbildning av naturvårdsvakter meddelas av Rikspolisstyrelsen efter samråd med Naturvårdsverket.

Myndigheternas åligganden

7 § En myndighet som har tilldelats operativa tillsynsuppgifter skall för tillsynsarbetet avsätta resurser som i tillräcklig grad svarar mot behovet av tillsyn samt ha personal med tillräcklig kompetens för tillsynsarbetet.

Myndigheten skall

1. senast den 30 juni 1999 ha gjort en utredning om tillsynsbehovet inom sina ansvarsområden och därefter varje år uppdatera utredningen med hänsyn till de förutsättningar som kan ha ändrats,
2. föra ett register över de verksamheter som fordrar återkommande tillsyn,
3. för sina ansvarsområden för varje verksamhetsår upprätta en samlad tillsynsplan, baserad på utredningen enligt 1 och verksamhetsregistret enligt 2, för hur tillsynsarbetet skall bedrivas, samt
4. regelbundet följa upp och utvärdera tillsynsverksamheten.

Utredningen enligt [andra stycket 1](#) och tillsynsplanen enligt [andra stycket 3](#) skall beslutas av den inom myndigheten som beslutar om användningen av myndighetens resurser. När en kommunal nämnd utövar den operativa tillsynen är det nämnden som skall fatta beslut om utredningen och tillsynsplanen. Förordning (2004:733).

8 § De myndigheter som har tilldelats ansvar för den operativa tillsynen, skall underrätta Naturvårdsverket, Kammarkollegiet eller länsstyrelsen om förhållanden som kan föranleda ansökan om prövning enligt [24 kap. 3, 5 eller 6 § miljöbalken](#).

9 § En myndighet som har tilldelats ansvar för den operativa tillsynen, ska på begäran lämna den information som behövs för att de myndigheter som anges i [13-14 §§](#) ska kunna fullgöra sitt samordnande, uppföljande och utvärderande ansvar. De myndigheter som anges i [13-14 §§](#) får inom sina ansvarsområden meddela nödvändiga föreskrifter om rapportering av sådana uppgifter samt om andra hit hörande frågor. Förordning (2007:847).

Överlåtelse av ansvaret för den operativa tillsynen

10 § Länsstyrelsen får överlåta åt en kommunal nämnd att utöva den operativa tillsynen inom tillsynsområden med beteckningen Ö i bilagan till denna förordning, om kommunfullmäktige har gjort framställning om det.

Överlåtelse enligt [första stycket](#) skall avse grupper av tillsynsobjekt. Om länsstyrelsen anser det mer lämpligt, kan överlåtelse dock avse enstaka tillsynsobjekt.

11 § Vid prövning av en framställan om överlåtelse enligt [10 §](#) skall länsstyrelsen beakta

1. omfattningen av tillsynsobjektens miljöpåverkan,
2. den kommunala nämndens möjligheter att uppfylla kraven i [7 § första stycket](#),
3. kommunens interna ansvarsfördelning för drift och tillsyn av kommunala verksamheter, samt
4. övriga frågor av betydelse för överlåtelse av tillsynen.

Länsstyrelsen skall avslå en kommuns framställan om överlåtelse av tillsyn

över kommunala verksamheter om kommunen har en nämndorganisation som strider mot [3 kap. 5 § andra stycket kommunallagen \(1991:900\)](#) eller om kommunens interna ansvarsfördelning för drift och tillsyn av andra organisatoriska skäl inte är lämplig med hänsyn till förutsättningarna för att utöva en effektiv tillsyn. Förordning (2004:733).

12 § Ytterligare bestämmelser om handläggningen av ärenden om överlåtelse av ansvaret för den operativa tillsynen finns i [26 kap. 4 § miljöbalken](#).

Tillsynsvägledning

13 § Naturvårdsverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller tillämpningen av [miljöbalken](#) och EG-förordningar inom [miljöbalkens](#) tillämpningsområde, om inte annat följer av [13 a-13 n §§](#). Förordning (2008:253).

13 a § Arbetsmiljöverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller [miljöbalkens](#) tillämpning i frågor om

1. genteknik enligt [13 kap. miljöbalken](#) inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och
2. tillstånd att använda bekämpningsmedel enligt förordningen (2000:338) om biocidprodukter eller förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, i de fall då tillståndsfrågan ska prövas av Arbetsmiljöverket. Förordning (2007:847).

13 b § Boverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller [miljöbalkens](#) tillämpning i frågor som Boverket har reglerat med stöd av förordningen (1998:941) om kemiska produkter och biotekniska organismer. Förordning (2007:847).

13 c § Fiskeriverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller [miljöbalkens](#) tillämpning i frågor

1. som rör fiske och vattenbruk, med undantag för [14 kap. miljöbalken](#), och
2. om genteknik enligt [13 kap. miljöbalken](#) inom det område som anges i bilagan till denna förordning. Förordning (2007:847).

13 d § Statens jordbruksverk har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller [miljöbalkens](#) tillämpning

1. i frågor som rör verksamheter, inklusive miljöfarliga verksamheter enligt [9 kap. miljöbalken](#), inom jordbruks- och trädgårdsområdet eller som rör djurhållande verksamhet,
2. i frågor som rör miljöhänsyn i jordbruket enligt [12 kap. miljöbalken](#),
3. i genteknikfrågor enligt [13 kap. miljöbalken](#) inom det område som anges i bilagan till denna förordning,
4. när det gäller [14 kap. miljöbalken](#), i frågor som Jordbruksverket beslutat om enligt förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, och
5. när det gäller [15 kap. miljöbalken](#), i frågor om
 - a) retursystem enligt förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och
 - b) hantering av avfall som i [bilaga 2](#) till avfallsförordningen (2001:1063) beskrivs som avfall från forskning, diagnos, behandling eller förebyggande av djursjukdomar där det på grund av smittfara ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande (avfallstyp 18 02 02*). Förordning (2007:847).

13 e § Kemikalieinspektionen har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller [miljöbalkens](#) tillämpning i

1. genteknikfrågor enligt [13 kap. miljöbalken](#) inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och
2. frågor enligt [14 kap. miljöbalken](#) som rör tillverkning, införsel, utförsel eller annat utsläppande på marknaden av kemiska produkter, varor som innehåller

eller har behandlats med en kemisk produkt, biotekniska organismer samt allmänhetens hantering av sådana produkter eller varor, med undantag för

- a) produkters och varors brandfarliga, oxiderande och explosiva egenskaper,
- b) drivmedel och bränslen,
- c) ämnen som bryter ned ozonskiktet,
- d) batterier, och
- e) fluorerade växthusgaser enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser. Förordning (2007:847).

13 f § Livsmedelsverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i

1. genteknikfrågor enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och
2. frågor enligt 14 kap. miljöbalken som rör
 - a) material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel, och
 - b) nappar. Förordning (2007:847).

13 g § Läkemedelsverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i

1. genteknikfrågor enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning, och
2. frågor enligt förordningen (1977:994) om försäljning och förvaring av vissa flyktiga lösningsmedel m.m., och
3. frågor enligt förordningen (1993:1283) om kosmetiska och hygieniska produkter. Förordning (2007:847).

13 h § Riksantikvarieämbetet har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om kulturresevat enligt 7 kap. miljöbalken. Förordning (2007:847).

13 i § /Upphör att gälla U:2008-09-01/ Statens räddningsverk har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om

1. miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. miljöbalken i de fall frågorna regleras genom lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor och förordningen (1999:382) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, och
2. produkters och varors brandfarliga, oxiderande och explosiva egenskaper när det gäller de bestämmelser i 14 kap. miljöbalken som rör tillverkning, införsel, utförsel eller annat utsläppande på marknaden av kemiska produkter och varor som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt. Förordning (2007:847).

13 i § /Träder i kraft I:2008-09-01/ Statens räddningsverk har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om

1. miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. miljöbalken i de fall frågorna regleras genom
 - a) lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor,
 - b) förordningen (1999:382) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor, eller
 - c) bestämmelser om förebyggande och hantering av allvarliga olyckor i förordningen (2008:722) om utvinningsavfall, och
2. produkters och varors brandfarliga, oxiderande och explosiva egenskaper när det gäller de bestämmelser i 14 kap. miljöbalken som rör tillverkning, införsel,

utförsel eller annat utsläppande på marknaden av kemiska produkter och varor som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt. Förordning (2008:726).

13 j § Skogsstyrelsen har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor

1. enligt 7 kap. 11 § och 12 kap. 6 § miljöbalken som rör skogsbruk och som omfattas av skogsvårdslagen (1979:429),
2. om sådana verksamheter och åtgärder inom skogsbruket som kan påverka miljön i sådana särskilda skyddsområden som avses i 7 kap. 27 § miljöbalken, om verksamheterna inte omfattas av tillsyn enligt någon av punkterna A1-A7, A9-A14, A16 och A17 i bilagan till denna förordning, och
3. om genteknik enligt 13 kap. miljöbalken inom det område som anges i bilagan till denna förordning. Förordning (2007:847).

13 k § Socialstyrelsen har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning

1. i frågor enligt 9 kap. miljöbalken om hälsoskydd i bostäder och lokaler m.m. samt smittskyddsfrågor och övriga hälsoskyddsfrågor av hygienisk och medicinsk karaktär,
2. när det gäller 14 kap. miljöbalken, i frågor som Socialstyrelsen beslutat om enligt förordningen (2000:338) om biocidprodukter eller förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, och
3. när det gäller 15 kap. miljöbalken, i frågor om hantering av avfall som i bilaga 2 till avfallsförordningen (2001:1063) beskrivs som
 - a) avfall från förlossningsavdelningar, diagnos, behandling eller förebyggande av sjukdomar hos människor där det på grund av smittfara ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande (avfallstyp 18 01 03*),
 - b) kemikalier som består av eller som innehåller farliga ämnen (avfallstyp 18 01 06*),
 - c) cytotoxiska läkemedel och cytostatika (avfallstyp 18 01 08*), och
 - d) avfall som utgörs av amalgam från tandvård (avfallstyp 18 01 10*).Förordning (2007:847).

13 l § Affärsverket svenska kraftnät har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om dammsäkerhet enligt 11 kap. miljöbalken. Förordning (2007:847).

13 m § Strålsäkerhetsmyndigheten har det centrala ansvaret för tillsynsvägledningen när det gäller miljöbalkens tillämpning i frågor om miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. 6 § miljöbalken i de fall frågorna regleras genom strålskyddslagen (1988:220). Förordning (2008:458).

13 n § Bestämmelserna i 13-13 m §§ innebär inte någon inskränkning i de centrala och samordnande uppgifter för kontrollen av genetiskt modifierade organismer som Naturvårdsverket och Gentekniknämnden har enligt förordningen (2002:1086) om utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön. Förordning (2007:847).

14 § Länsstyrelsen svarar för tillsynsvägledningen i länet med undantag för den tillsyn som utövas av generalläkaren eller Skogsstyrelsen.

För att förebygga miljöbrott och för att effektivisera hanteringen av dessa, skall länsstyrelsen verka för samarbete mellan polismyndigheter, åklagarmyndigheter och de myndigheter som svarar för den operativa tillsynen enligt miljöbalken. Förordning (2005:1154).

15 § De myndigheter som anges i 13-14 §§ ska aktivt verka för samordning och samverkan när det gäller informationsförsörjning inom sina ansvarsområden. Förordning (2007:847).

Överklagande

16 § Bestämmelser om överklagande av länsstyrelsens beslut enligt 6 § finns i [19 kap. 1 § miljöbalken](#).

Bestämmelser om överklagande av en tillsynsmyndighets beslut finns, såvitt gäller generalläkaren, i [18 kap. 1 § miljöbalken](#) och, vad gäller övriga myndigheter, i [19 kap. 1 § miljöbalken](#).

Övergångsbestämmelser

2000:965

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

2. Arbetsmiljöverket har det centrala ansvaret för tillsynsvägledning vad gäller tillstånd att använda bekämpningsmedel enligt förordningen ([1998:947](#)) om bekämpningsmedel eller förordningen ([2000:338](#)) om biocidprodukter, som lämnats av Arbetarskyddsstyrelsen före den 1 januari 2001.

2007:275

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2007. De nya bestämmelserna skall dock tillämpas för tid från och med den 1 juni 2007.

Fördelning av ansvar för den operativa tillsynen

Bilaga

Med ansvar för den operativa tillsynen enligt angivna kapitel i miljöbalken, avses även föreskrifter meddelade med stöd av dessa kapitel.

Tillsynsområden betecknade med Ö avser sådana där tillsyns- ansvaret kan överlåtas till en kommunal nämnd enligt 10 §.

A. Naturvården, m.m.

utom försvarets verksamheter enligt C

Tillsynsområde	Ansvarig myndighet
A1 Nationalparker	Länsstyrelsen
A2 Naturreservat som beslutats av länsstyrelsen (Ö)	Länsstyrelsen
A3 Naturreservat som beslutats av kommunen	Kommunal nämnd
A4 Kulturresevat som beslutats av länsstyrelsen (Ö)	Länsstyrelsen
A5 Kulturresevat som beslutats av kommunen	Kommunal nämnd
A6 Naturminnen som beslutats av länsstyrelsen (Ö)	Länsstyrelsen
A7 Naturminnen som beslutats av kommunen	Kommunal nämnd
A8 Biotopskyddsområden på mark som omfattas av bestämmelserna i skogsvårdslagen	Skogsstyrelsen
A9 Biotopskyddsområden utom sådana enligt A8 (Ö)	Länsstyrelsen
A10 Djur- och växtskyddsområden för vilka länsstyrelsen meddelat föreskrifter (Ö)	Länsstyrelsen
A11 Djur- och växtskyddsområden för vilka kommunen meddelat föreskrifter	Kommunal nämnd
A12 Områden och föremål för vilka det finns interimistiskt beslut enligt 7 kap. 24 § miljöbalken meddelat av länsstyrelsen (Ö)	Länsstyrelsen
A13 Områden och föremål för vilka det finns interimistiskt beslut enligt	

	7 kap. 24 § miljöbalken meddelat av kommunen	Kommunal nämnd
A14	Jordbruksmark vad gäller skötsel enligt 7, 8 och 12 kap. miljöbalken (Ö)	Länsstyrelsen
A15	Frågor som avses i 12 kap. 6 § miljöbalken vad gäller verksamhet eller åtgärder som omfattas av skogsvårdslagen (1979:429) och som avser avverkning, hyggesbehandling, bestånds- anläggning, beståndsvård, uttag av skogsbränsle, skogs- bilvägar, skogsgödsling och skogsmarks kalkning eller andra skogsbruksåtgärder	Skogsstyrelsen
A16	Frågor som avses i 12 kap. 6 § miljöbalken vad gäller övriga verksamheter eller åtgärder (Ö)	Länsstyrelsen
A17	Strandskyddsområden (Ö)	Länsstyrelsen
A18	Vattenskyddsområden som beslutats av länsstyrelsen (Ö)	Länsstyrelsen
A19	Vattenskyddsområden som beslutats av kommunen	Kommunal nämnd
A20	Miljöskyddsområden, utom beträffande verksamheter för vilka tillsynsansvaret regleras i avsnitten B eller C i denna bilaga (Ö)	Länsstyrelsen
A21	Vilthägn (Ö)	Länsstyrelsen
A22	Verksamheter med marinvetenskaplig forskning som bedrivs från forskningsfartyg som är registrerade i eller tillhör en annan stat	Länsstyrelsen
A23	Frågor som omfattas av 8 kap. 1-4 §§ miljöbalken (Ö)	Länsstyrelsen
A24	Stängselgenombrot m.m. enligt 26 kap. 11 § miljöbalken (Ö)	Länsstyrelsen
A25	Sådana verksamheter och åtgärder som anges i A15 och som kan påverka miljön i ett område som avses i 7 kap. 27 § miljöbalken, om verksamheten eller åtgärden inte omfattas av tillsyn enligt A1-A24 i denna bilaga	Skogsstyrelsen
A26	Verksamheter och åtgärder som kan påverka miljön i ett sådant område som avses i 7 kap. 27 § miljöbalken i den mån verksamheterna eller åtgärderna inte omfattas av tillsyn enligt A1-A25 i denna bilaga (Ö)	Länsstyrelsen

**B. Verksamheter m.m.
utom försvarets verksamheter enligt C.**

Tillsynsområde	Ansvarig myndighet
----------------	--------------------

Miljöfarliga verksamheter utom täkter

B1	Miljöfarliga verksamheter som omfattas av tillståndsplikt enligt bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (Ö)	Länsstyrelsen
----	--	---------------

Täkter, utom sådana som klassas som vattenverksamhet

B2	Miljöfarliga verksamheter med beteckningen C i bilagan till förordningen (1998:899) om
----	--

	miljöfarlig verksamhet och hälso-skydd	Kommunal nämnd
B3	Miljöfarliga verksamheter i form av jordbruk som inte anges i bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd men som omfattas av föreskrifter med stöd av 12 kap. 10 § miljöbalken.	Kommunal nämnd
B4	Övriga miljöfarliga verksamheter som inte särskilt tas upp i bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälso-skydd	Kommunal nämnd

Verksamheter som orsakar miljöskador

B5	Föroreningsskador enligt 10 kap. 1 § första stycket miljöbalken, där skadan härrör från pågående miljöfarlig verksamhet med beteckningen A eller B i bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller från verksamhet av detta slag som upphört efter den 30 juni 1969 och där tillsynen vid tidpunkten för verksamhetens upphörande inte hade överlåtit enligt 44 a § miljöskyddslagen (1969:387) eller 10 § denna förordning (Ö)	Länsstyrelsen
B5a	Andra föroreningsskador enligt 10 kap. 1 § första stycket miljöbalken än sådana som avses i B5	Kommunal nämnd
B6	Övriga miljöskador enligt 10 kap. 1 § miljöbalken, där skadan härrör från miljöfarlig verksamhet med beteckningen A eller B i bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (Ö) eller annan verksamhet eller åtgärd	Den kommunala nämnd eller statliga myndighet som enligt 4 § och denna bilaga har ansvaret för den operativa tillsynen avseende den verksamhet eller åtgärd som skadan härrör från

Vattenverksamheter, utom sådana som klassas som miljöfarlig verksamhet

B7	Vattenverksamheter, utom sådana enligt B8 (Ö)	Länsstyrelsen
B8	Vattentäkter för vilka kommunal nämnd föreskrivit om tillståndsplikt med stöd av 9 kap. 10 § miljöbalken	Kommunal nämnd
B9	Vattenverksamheter som får företas utan tillstånd (Ö)	Länsstyrelsen

Täkter, utom sådana som klassas som vattenverksamhet

B10	Tillståndspliktiga täkter utom sådana enligt B11 (Ö)	Länsstyrelsen
B11	Husbehovstäkter för vilka	

- föreskrivits om tillståndsplikt
med stöd av [12 kap. 1 §](#) andra
stycket [miljöbalken](#) i dess
lydelse före den 1 augusti 2005 (Ö) Länsstyrelsen
B12 Ej tillståndspliktiga täkter (Ö) Länsstyrelsen

Tillsyn enligt [17 kap. miljöbalken](#)

- B13 Tillsyn över efterlevnaden av
vad som beslutats med stöd av
[17 kap. miljöbalken](#), i den mån
tillsynsmyndighet inte har
pekats ut enligt annan bestämmelse
i denna förordning eller annan
författning Länsstyrelsen

Övriga verksamheter

- B14 Andra verksamheter och åtgärder
än miljöfarliga verksamheter,
vattenverksamheter eller täkter, som
kan orsaka olägenheter för människors
hälsa Kommunal nämnd

C. Försvarets verksamheter

- Tillsynsområde Ansvarig myndighet
Samtliga verksamheter och
åtgärder inom Försvarsmakten,
Fortifikationsverket, Försvarets
materielverk och Försvarets
radioanstalt utom tillverkning
samt in- och utförsel av kemiska
produkter eller biotekniska
organismer eller tillverkning av
varor som innehåller eller
har behandlats med kemiska
produkter eller biotekniska
organismer Generalläkaren

D. Kemiska produkter och biotekniska organismer

I detta avsnitt anges de statliga myndigheter som, förutom den kommunala nämnden, har ansvaret för den operativa tillsynen när det gäller kemiska produkter och biotekniska organismer, indelat i ansvarsområden.

Om två myndigheter har operativt tillsynsansvar, får överenskommelse träffas mellan myndigheterna om hur ansvaret normalt ska fördelas. Båda är dock alltid operativa om så krävs.

D1 Kemikalieinspektionen har ansvar för den operativa tillsynen över tillverkare och andra primärleverantörer som släpper ut kemiska produkter, varor och biotekniska organismer på marknaden med avseende på deras produkter och varor, utom i fråga om

1. varor (material) och produkter enligt D3, D4 och D7,
2. drivmedel och bränslen,
3. ämnen som bryter ned ozonskiktet,
4. batterier, och

5. fluorerade växthusgaser enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser.

D2 Länsstyrelsen har ansvar för den operativa tillsynen i frågor om skydd av den yttre miljön vid hantering av kemiska produkter, varor och biotekniska organismer i miljöfarliga verksamheter enligt B1 utom i fråga om det som anges i D1.

D3 Läkemedelsverket har ansvar för den operativa tillsynen över tillverkare och andra primärleverantörer av kosmetiska och hygieniska produkter.

D4 Livsmedelsverket har ansvar för den operativa tillsynen i fråga om

1. material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel,

och

2. nappar.

D5 Sjöfartssverket har ansvar för den operativa tillsynen över utrustning i fartyg som innehåller /Upphör att gälla U:2008-09-01/

D5 Sjöfartsverket har ansvar för den operativa tillsynen över utrustning i fartyg som innehåller /Träder i kraft I:2008-09-01/

1. ämnen som bryter ned ozonskiktet, eller

2. fluorerade växthusgaser enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser.

D6 Arbetsmiljöverket har ansvar för den operativa tillsynen i fråga om sådana tillstånd att använda bekämpningsmedel som krävs enligt förordningen (2000:338) om biocidprodukter eller förordningen (2006:1010) om växtskyddsmedel, i de fall då tillståndsfrågan ska prövas av Arbetsmiljöverket.

D7 Statens räddningsverk har ansvar för den operativa tillsynen över tillverkare och andra primärleverantörer som släpper ut kemiska produkter och varor på marknaden, när det gäller produkternas och varornas brandfarliga, oxiderande och explosiva egenskaper.

E. Avfall och producentansvar

Nedan anges områden inom vilka, förutom den kommunala nämnden, även statlig myndighet har ansvar för den operativa tillsynen.

Om två myndigheter har operativt tillsynsansvar, får överenskommelse träffas mellan myndigheterna om hur ansvaret normalt skall fördelas. Båda är dock alltid operativa om så krävs.

Tillsynsområde	Ansvarig myndighet
E1 Sjöfarten och luftfarten beträffande sådan dumpning och förbränning av avfall som regleras i 15 kap. 31-33 §§ miljöbalken	Länsstyrelsen i samverkan med Tullverket och kustbevakningen
E2 Frågor om farligt avfall och om gränsöverskridande transporter av avfall och frågor om skydd av den yttre miljön som rör avfall och producentansvar	Länsstyrelsen
E3 Producentansvaret enligt förordningen (2005:209) om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter utom hur insamlingen lokalt uppfyller kraven i 16 och 17 §§ samma förordning	Naturvårdsverket
E4 Frågor om retursystem med pant enligt förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar	Statens jordbruksverk

F. Genteknik

Tillsynsområde	Ansvarig myndighet
Innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer	Arbetsmiljöverket
Innesluten användning av genetiskt modifierade vattenlevande organismer	Fiskeriverket
Innesluten användning av övriga genetiskt modifierade organismer	Statens jordbruksverk
Avsiktlig utsättning av sådant läkemedel enligt 1 § läkemedelslagen (1992:859) som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer	Läkemedelsverket
Avsiktlig utsättning av genetiskt	

modifierade mikroorganismer, nematoder, spindeldjur och insekter	Kemikalieinspektionen
Avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade vattenlevande organismer	Fiskeriverket
Avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade skogsträd avsedda för virkesproduktion	Skogsstyrelsen
Avsiktlig utsättning av övriga genetiskt modifierade organismer	Statens jordbruksverk
Utsläppande på marknaden av sådant foder som omfattas av lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer	Statens jordbruksverk
Utsläppande på marknaden av sådant läkemedel enligt 1 § läkemedelslagen (1992:859) som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer	Läkemedelsverket
Utsläppande på marknaden av sådant livsmedel som omfattas av livsmedelslagen (2006:804) som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer	Livsmedelsverket
Utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade mikroorganismer, nematoder, spindeldjur eller insekter	Kemikalieinspektionen
Utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade vattenlevande organismer	Fiskeriverket
Utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade skogsträd avsedda för virkesproduktion	Skogsstyrelsen
Utsläppande på marknaden av övriga produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer	Statens jordbruksverk

G. Tillsyn enligt vissa EG-förordningar

G1 I fråga om tillverkares och importörers skyldigheter enligt rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen har Kemikalieinspektionen ansvaret för den operativa tillsynen.

G2 Länsstyrelsen har ansvaret för den operativa tillsynen i fråga om

1. rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem, och
2. kommissionens förordning (EG) nr 865/2006 av den 4 maj 2006 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem.

G3 I fråga om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 av den 28 januari 2003 om export och import av farliga kemikalier har Kemikalieinspektionen ansvaret för den operativa tillsynen.

G4 I fråga om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 av den 15 juli 2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer har de myndigheter som anges i avsnitt F ansvaret för den operativa tillsynen enligt den uppdelning som framgår där.

G5 I fråga om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel har

1. Kemikalieinspektionen ansvaret för den operativa tillsynen i de delar som avser tillverkare och andra primärleverantörer, och
2. den kommunala nämnden ansvaret för den operativa tillsynen i de delar som inte avser tillverkare och andra primärleverantörer.

G6 I fråga om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall har

1. Naturvårdsverket ansvaret för den operativa tillsynen i frågor som omfattas av Naturvårdsverkets ansvar i egenskap av behörig myndighet enligt förordningen, och

2. de myndigheter som anges i avsnitt E ansvaret för den operativa tillsynen, enligt den uppdelning som framgår där, i frågor som inte omfattas av Naturvårdsverkets ansvar enligt 1.

G7 I fråga om Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG har de myndigheter som anges i avsnitt C och D ansvaret för den operativa tillsynen enligt den uppdelning som framgår där. Förordning (2008:726).

Detta är ett utdrag ur databasen Rättsnätet. Mångfaldigande utan medgivande från Notisum AB är förbjudet enligt lag. Dokumentens officiella pappersutgåvor äger alltid företräde eftersom Rättsnätet baseras på material från offentliga databaser som kan innehålla felaktigheter.

